

[Poulsgaard]

man ikke på, men på alle de andre, fordi også folkene ude i Danmarks Radio lever en overforkælet tilværelse. Man ved ikke, hvad der er realiteter i dette land.

Så kan man i statsministerens lovkatalog læse om, at vi skal have mere forbrugeroplysning og den slags ting. Vi skulle snart have noget oplysning, der virkelig ville begynde at interessere sig for dem, der producerer varerne, dem, der bestiller noget, ikke de andre, der skal kunne fortryde hver en ting.

Hvorfor skal det egentlig være så svært, når det kunne være så nemt? Det er jo rystende, for når man snakker med folk både herinde og udenfor, er vi jo enige om, at vi skal hjælpe erhvervslivet, vi skal hjælpe de unge, de gamle og dem under uddannelse, men vi hjælper ikke, statsminister. Jeg håber, statsministeren forstår, at hver evig eneste gang statsministeren ansætter en ny beskæftigelsesvejleder eller andet, nedlægger statsministeren en arbejdsplads i den private sektor, men det er den private sektor, der skal betale for de stillinger, der oprettes i den offentlige sektor.

Jeg har en også en anden fra B.T. Jeg er ret så forelsket i B.T. Ulla Dahlerup har jeg mange gange været meget uenig med, men hun er trods alt en modig dame, og hun får også ørerne i maskinen igen. Er der nogen, der har læst »Brev til en samling idioter...«, som hun havde i den 7. januar? Hvad skriver Ulla Dahlerup da til ungdommen? Vi er på vej til at få en ungdom, der er ekspert i bistandsloven – ekspert i bistandsloven. Hun skriver om det, som jeg også har oplevet på vore højskoler, hvor den sunde danske ungdom ikke vil flytte ind, men det vil de sociale tabere, der kommer med tilskud osv. Ja men hvad er det, I er ved at gøre? Og når jeg siger I, er det selvfølgelig socialdemokratiet, jeg henvender mig til. Giv da den sunde danske ungdom en håndsrekning, giv den en chance! Skal vi se dem alle sammen emigrere til u-landene? Så bliver der ingen til at betale vor folkepension, men så har vi heller ikke fortjent den.

Poul Schlüter (KF):

Vi har i dag den første debat med den gamle regering i det nyvalgte folketing. Jeg har taget ordet, fordi jeg har lyst til at redegøre for min vurdering af arbejdsmuligheder-

ne, som mandaterne nu blev fordelt på valg-dagen.

Før valgdagen gav jeg udtryk for, at vi nok fik det resultat, at socialdemokratiet næppe fik sit eget brugbare flertal, og jeg føjede til, at man skulle nok heller ikke regne med, at de borgerlige partier ville få deres eget brugbare flertal. Sådan kom det til at gå, og det var baggrunden for, at vi, da det konservative folkepartis gruppe gik til dronningen for at give råd om regeringsdannelsen, pegede på, at på grundlag af valgresultatet og den meget brogede partifordeling i det nye folketing fandt vi, at det ville være naturligt, at man forhandlede med henblik på at søge dannet en bred flertalsregering. Vi sagde: hvor skal vi dog få stabilitet fra, hvor skal vi dog få mulighed for en sammenhængende politik fra første til sidste dag i en normal folketingsperiode uden en bred flertalsregering? Men hvordan sluttede det? Det sluttede med, at vi nu har fået en socialdemokratisk mindretalsregering, dannet på den smallest tænkelige basis. For hvad er basis for regeringsdannelsen? Det er et flertal af medlemmerne i den socialdemokratiske gruppe sammen med SF og VS. Er mon nogen sinde før en socialdemokratisk mindretalsregering blevet dannet på grundlag af så få mandater? De radikale pegede jo ikke på Anker Jørgensen, de pegede på sig selv, efter sigende uden at trække på smilebåndet, og jeg vil gerne anerkende, at det er godt gjort.

Det er vores opfattelse, at vi aldrig har haft mere behov for et bredt samarbejde end i dette nye folketing, sådan som mandaterne er fordelt. Men hvad oplever vi så? Vi oplever, at socialdemokratiets formand under disse regeringsforhandlinger var mere afvisende over for brede forhandlinger end nogen sinde før. Det er jo ejendommeligt. Vi mener, at regeringen i det nye folketing burde lægge stor vægt på, at der er sket to afgørende ting, siden valget blev udskrevet. Den ene er, at socialdemokratiet har mistet 9 mandater, og den anden er, at regeringen har mistet 7 mia kr. Regeringen står svækket, både når man taler om mandatstyrke, og når man taler om den økonomiske stilling i det nye folketing.

I det gamle folketing søgte socialdemokratiet et bredt samarbejde hen over midten, og man kan vel godt sige, at det lykkedes; i alt fald havde regeringen et fast flertal for en